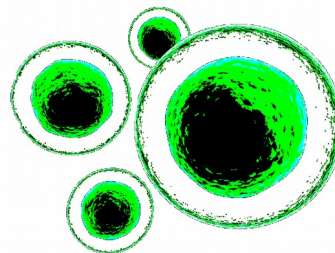

BUŇKY

27. Rozhodl jsem se plnit tvá nařízení

- Mezi **18. 2. a 3. 3. 2019** se sejděte ke společné modlitbě
- můžete si vystavit kříž nebo ikonu a zapálit svíčku
- modlitbu začněte znamením kříže

▪ pomodlete se následující modlitbu (podle Apoštolských konstitucí):

Věrný a pravdomluvný Bože, prokazující až do tisícího pokolení milosrdenství těm, kteří tě milují! Tys přítelem slabých a ochráncem chudých. Všecko tvorstvo tě potřebuje, neboť všecko je ti poddáno. Shlédni na nás, kteří se ti koříme, a požehnej nám všelikým duchovním požehnáním. Ochraňuj nás jako zříteľnici oka svého, uchovej nás v nábožnosti a spravedlnosti a dopřej nám života věčného v Kristu Ježíši, svém milovaném Synu, s nímž bud' tobě sláva, čest a klanění spolu s Duchem svatým nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Přečtěte si úryvek z Bible (Kaz 12, 8 - 14)

8Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, všechno pomíjí. **9**Zbývá jen dodat, že Kazatel byl moudrý, lid stále poznání vyučoval; přemýšlel a bádal a složil přísloví mnohá. **10**Kazatel se snažil najít výstižná slova; tak bylo zapsáno, co je pravé, slova pravdy. **11**Slova moudrých jsou jako bodce, jako vbité hřebce jsou slova sběratelů, pastýřem jediným proslovená. **12**Nadto pak zbývá, synu můj, říci: Přijmi poučení! Spisování mnoha knih nebere konce a mnohé hloubání unaví tělo. **13**Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí. **14**Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.

Přečtěte si k tomuto textu **zamyšlení**:

- Kazatel je vlastně „filosof“ hledající odpověď na otázku „jaký je smysl toho všeho, co se pod sluncem děje, a jak se k tomu má člověk postavit?“. Jeho uvažování o smyslu není abstraktní, ale vychází ze zkušenosti (viděl jsem, zvažil jsem). Kazatel vychází z vyhocené pozice člověka, který má vše, žije v blahobytu a cítí se úspěšný (možná trochu situace blahobytného Evropana v časech míru?). A přesto v těchto věcech nenachází naplnění, smysl.
- Nemilosrdně odhaluje relativitu všeho na tomto světě. Nebojí se (podobně jako kniha Job) zpochybnit absolutní platnost základní mudroslovné myšlenky, totiž že spravedlivému se povede dobře (Kaz 7, 15: „Spravedlivý hyne i při své spravedlnosti a svévolník dlouho žije i při své zlobě“). Dokonce i moudrost má jen relativní výhody oproti poštilosti. Odhaluje absurdnost toho, co se pod sluncem děje. Nic není tak, jak má být a člověk to nepochopí.
- Kazatel není asketa, neodřiká se požitků, ale zároveň si přiznává jejich pomíjivost. V tomto smyslu je však i každé trápení „jen“ dočasná věc.
- Kazatel se rozhoduje omezit své hledání smyslu jen na argumenty založené na rozumu a logice. Z toho důvodu ve svém uvažování nepočítá s perspektivou posmrtného života. Nepopírá ho, nicméně ani s ním ve své úvaze nepočítá.
- Epilog knihy (který je naším úryvkem) shrnuje výsledek jeho úvahy. To jediné, co „obstálo“, shrnuje verš 13: „Závěr toho všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej, na tom u

člověka všechno závisí“. Po zpochybnění a relativizaci všeho „pod sluncem“ nás upozorňuje na to, že navzdory tomu ještě existuje to, co je „nad sluncem“. Bázeň před Bohem není ve Starém zákoně strachem před Bohem, ale respektem před původcem všeho, který je na lidské straně spojen s respektováním vlastních hranic. Respekt před Bohem spočívá pro Kazatele především v plnění jeho příkázání (v souladu se starozákonní zbožností).

- Tento závěr není nijak v rozporu se základním tvrzením o pomíjivosti všeho pod sluncem. Postoj bázně před Bohem je pro Kazatele v dané situaci jediným smysluplným postojem člověka v tomto světě. Je věcí osobního rozhodnutí (pro Kazatele jediným rozumným).
- „Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.“ Do této chvíle byl tím, kdo vše pod sluncem posuzuje člověk Kazatel. Dochází na hranice možností svého lidského poznání. Svrchovaným soudcem veškerého dění pod sluncem je Bůh.
- *Dopřejte si alespoň deset minut ticha či ještě více, během nichž se snažte přemýšlet nad textem z Písma (POZOR! Vraťte se opravdu k úryvku z Bible a neulpívejte po celou dobu na poznámkách k textu!). Pokud chcete, můžete se **po ukončení ticha s ostatními podělit o nějakou myšlenku.***

Pomodlete se část Žalmu 119. Je to nejrozsáhlejší žalm z žaltáře patří mezi takzvané tórické žalmy. Je vystavěn na principu monotónního opakování několika myšlenek v různých obměnách. Tématem je chvála Hospodinova zákona, který je pro žalmistu nezpochybnitelnou životní směrnicí. „Obsedantní“ opakování vyznání lásky k Božímu slovu vede modlícího se k utvrzení se v postoji. I když kráčí temnotou, dostal na tuto cestu světlo (Boží slovo a v něm nařízení), které mu umožňuje orientaci.

105Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.

106Co jsem přísahal, to splním, držím se tvých spravedlivých soudů.

107Byl jsem velice pokořen, Hospodine, podle svého slova mi zachovej život.

108Kéž se ti líbí, Hospodine, dobrovolné oběti mých úst, nauč mě svým soudům.

109Ustavičně dávám v sázku život, nezapomínám však na tvůj Zákon.

110Svévolníci osidlo mi nastražili, avšak od tvých ustanovení jsem nepobloudil.

111Tvá svědectví budou mým dědictvím věčně, z nich se veselí mé srdce.

112V srdci jsem se rozhodl plnit tvá nařízení navěky a do důsledků.

- *Pak můžete pronášet svoje osobní prosby a poděkování. Na ně můžete všichni odpovídat **Prosíme tě, vyslyš nás** nebo **Díky tobě, Pane.***
-

*Přímělné modlitby zakončete modlitbou Otče náš a požehnáním se znamením kříže: **Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.***

Můžete zazpívat píseň či si přečíst text písně Soudce všeho světa (text J. A. Komenský)

1. Soudce všeho světa, Bože/, před trůnem Tvým nepomůže/ žádnému nádherost jeho, /byť měl slávu světa všeho.

2. Jediné může pomoci/ uniknout pekla zlé moci,/ být v srdci pokorný, tichý,/ své vyznávat Bohu hříchy.

3. Kdo se před tváří tvou sklání,/ smí doufat v tvé smilování,/ v lásce že hříšné přijímáš,/ svým slovem duši těšit znáš.

4. Slituj se, Pane, nade mnou,/ dávej vždy duši pokornou,/ ať tvoje milost, láska tvá/ v mém srdci navždy zůstává.